

Napatunayan na natin ang pag-iral ng Diyos sa siyentipikong pamamaraan. Ngayon, subukan nating patunayan ang pag-iral ng Kabilang-buhay sa siyentipikong pamamaraan. Maaari nating ilapat ang ating pag-aaral sa mga prinsipyong siyentipiko na ginagamit din natin sa pag-aaral sa pisikal na mga kaganapan sa paligid natin.

Ang Makabuluhang Sansinukob

Si Sir James Jeans minsan ay nakaobserba na ang Tagapaglikha ng sansinukob ay maaaring mayroong matematikal na pag-iisip. Dito ay maidaragdag ko na ang pagiging makabuluhan ng sansinukob ay isang patunay na ang Tagapaglikha nito ay may malalim na pag-unawa sa layunin. Ang isang Tagapaglikhang may layunin ay hindi maaaring makakalikha ng isang mundong hindi perpekto na magiging walang kabuluhan – kung ang layunin na ito ay marapat na matupad.

Sa kabila ng lahat ng pagiging makabuluhan nito, ang ating mundo sa kasalukuyan nitong kalagayan ay hindi kumpleto. Ito ay nangangailangan ng pag-iral din ng iba pang mundo para makumpleto ito. Ang mundo na ito ay ang tinawag ng lahat ng mga propeta bilang mundo ng Kabilang-buhay. Ang mundo ng Kabilang-buhay ay hindi lamang isang bagay na may kinalaman sa katuruan. Ito ay isa ring siyentipikong katotohanan.

Una sa lahat, marapat na mailarawan muna natin kung ano ba ang siyentipikong patunay? Ang siyentipikong patunay ay hindi nangangahulugan na marapat na magkaroon ng ganap na katiyakan tungkol sa isang bagay na marapat na patunayan. Ang ganitong uri ng ganap na hindi maitatanggi katiyakan ay imposible. Kapag ang isang bagay ay sinabing napatunayan sa siyentipikong pamamaraan, ang tinuran na ito ay nangangahulugan lamang na ang posibilidad nito ay naitaguyod. Mula sa isang siyentipikong pananaw, hindi natin maitatangi na mailapat ang pamamaraang ito sa pagpapatibay sa mundo ng

Kabilang-buhay, isang pamamaraan na itinuring nating tama sa maraming mga bagay na siyentipiko. Tulad ng nalalaman natin, ang mga hakbang sa isang siyentipikong pagtatanong ay naglalaman ng – hypothesis (pagpapalagay), observation (obserbasyon) at verification (pagpapatunay).

Kapag inilapat natin ang tatlong puntong pamantayan sa mundo ng Kabilang-buhay, katiyakang makakarating tayo sa isang pag-unawa ng posibilidad nito. Tulad ng nalalaman natin, ang posibilidad ay isang salita para sa katiyakan.

Maaari bang mapunan ng tao ang kanyang mga Pagnanasa?

Ang isang maingat na pag-aaral sa lipunan ng mga tao ay nagpapakita na ang lahat ng kalalakihan at kababaihan ay mayroong dalawang magkataliwas na tema na tumatakbo sa kanilang mga buhay. Sa isang banda, sila ay nakatutok sa pagbuo ng walang katapusang pagnanasa na makapagtaguyod ng isang malapanaginip na mundo para sa kanila – isang mundo na naaakma sa kanilang mga pamantayan at tungo sa kung saan nila nais na mapunta ang kanilang mga buhay kasama ang lahat ng mga hinahangad na aliw at ginhawa. Ngunit sa kabilang-dako, sila ay hinaharap ng kontradiksyon na sa kabila ng pagpapaligid nila sa kanilang mga sarili ng mga materyal na bagay, ay nabibigo pa rin sila na buuin ang kanilang inaasam na mundo. Ang kawalan ng interes, kawalan, sakit, aksidente, kahinaan na dulot ng katandaan, at sa huli ay kamatayan – sa loob lamang ng humigit kumulang 100 taon – ito ang kuwento ng bawat taong nabuhay dito sa mundo.

Ang sumusunod ay isang halimbawa na maglalarawan dito.

Si Billy Graham, isang kilalang Amerikanong

misyonero, ay sumulat na siya minsan ay nakatanggap ng isang mahalagang liham mula sa Amerikanong bilyonaryo na nais na makita siya agad-agad. Sa pagkakatanggap niya sa mensahe, si Billy Graham ay nagkansela ng lahat ng kanyang mga appointment at nagmadaling humayo upang makaharap ang lalaking ito.

Nang nakarating siya sa malapalasyong bahay ng bilyonaryo, siya ay dinala sa isang pribadong kuwarto, na kung saan ang dalawang lalaki ay naupo sa mga upuan na magkaharap. Pagkatapos, sa buong pagiging seryoso, ang bilyonaryo ay nagsabi kay Billy Graham, “Nakikita mo na ako ay isang matandang lalaki at ang buhay ay nawalan na ng kahulugan sa akin. Ako ay tatalon tungo sa hindi nalalaman... ikaw na bata pa, maari mo ba akong bigyan ng liwanag ng pag-asa?”

Ang Amerikanong bilyonaryo ay hindi nag-iisa na nakakaramdam ng ganitong kalungkutan. Lahat ng tao, lalaki man o babae na ipinanganak sa mundong ito ay humaharap sa katanungang ito sa isang punto at sa iba pa.

Maaari nating maunawaan ang paradox o ang kabalintunaan o pagtataliwasan sa pamamagitan ng pag-aaral sa naoobserbahan na kaganapan sa prinsipyo ng mga magkapares o principle of pairs na umiiral sa lahat ng bagay. Ang lahat ng bagay ay umiiral nang magkapares; lahat ng bagay ay magiging ganap lamang sa pamamagitan ng kapares – ang negatibo at positibo na mga bahagi ng atom, ang lalaki at babae sa mga tao, hayop at halaman. Kaya, maaaring mahinuha na kasama ng mundong ito ay ang isa pang mundo na ang pag-iral nito ay nakasalalay dito ang pagiging kumpleto ng mundo nating ito.

Ang Tamang Balangkas

Ngayon, bumuo tayo ng isang pang-unawa ng pangunahing balangkas ng kahilerang mundo na ito. Sa balangkas na ito, ang konsepto ng ‘Paraiso’

at Impiyerno ay magiging malinaw din. Ang Paraiso ay ang huling hantungan para sa mga taus-puso at taong nagmamahal sa katotohanan, samantalang ang Impiyerno ay lugar para sa mga walang pakundangan at mga huwad.

Ang larawan na nabubuo ay ang ating kasalukuyang mundo ay nilikha ng Tagapaglikha nito upang magsilbing lugar ng pagsubok para sa tao dahil sa ibinigay sa kanya na sariling desisyon, samantalang ang kabilang mundo ay nilikha bilang isang lugar na kung saan ay aanihin natin ang gantimpala o parusa ng ating mga gawa sa mundong ito.

Huwag nating kalimutan, na bagaman ang ating kamalayan ay panghabang-panahon, ang ating mga katawan ay panandalian. Ang pag-aaral ng pisiolohiya ng tao ay nagpapakita na ang katawan ng tao ay binubuo ng ilang mga buhay na selyula, na patuloy na binabago ang mga sarili nito. Sa ganitong paraan ay nagpapanibago ang katawan sa regular na mga pagitan. Ito ay patuloy na nagpapanibagong muli tulad ng tubig sa batis. Ngunit ang katawan ay namamatay kalaunan ngunit ang ispiritwal na katauhan o ang kaluluwa ay nananatiling hindi nababago at nananatiling buhay. Ito ay dahil sa ang kaluluwa ay kayang mabuhay kahit wala ang katawan.

Habang ang lahat ng mga bagay sa mundo ay dinisenyo upang pahintulutan ang tao na mabuo ang kanyang personalidad, marapat na tandaan natin na ang lahat ng nasa kasalukuyang mundo ay isang pagsubok lamang para sa tao. Dahil yaon lamang may kakayanan sa pagiging positibo ang mabibigyan ng pagkakataong makapasok sa Paraiso. Ang iba pa ay itatapon sa Impiyerno na kung saan ay walang pagtakas dito.

Isang Kasiya-siyang Paliwanag

Kung titingnan natin ang teorya ng cause and effect o ng sanhi at bunga, ay posible na ang mundong ito ay nilikha nang walang kabuluhan – na walang anumang katuturan?

Tingnan ang araw, buwan, o ang pinakamaliit na insekto – maiisip ba natin na ang mga ito ay nalikha nang walang tukoy na dahilan?

Sa katotohanan, sa aking isip, ang lahat ay lumilitaw na nilikha para sa isang tukoy na dahilan. Kahit pa ang pagnanasa ng tao ay nilikha para sa isang layunin. Ngunit ang layunin na ito ay hindi mapupunan sa kasalukuyang limitadong mundo. Dahil ang mga pagnanasang ito ay walang hangganan, ang mga ito ay mapupunan lamang sa isang walang hanggang mundo at ito ay ang Paraiso.

Ito ay nagdudulot sa atin na magtanong – ano ang Paraiso? Ang Paraiso ay ang panghuling tugon sa paghahangad ng tao. Ito ay isang malawak, walang kapintasan, walang kasamaang sansinukob, na kumpleto sa sarili nito.

Ang katiyakan ay umiiral sa buong sansinukob ngunit ang tao ay nalalamatan ng kawalang katiyakan. Ang takot ay hindi nakikilala sa sansinukob, ngunit ang tao ay patuloy na nagdurusa sa takot at pangamba. Ang buong sansinukob ay may balanse dahil natatanggap nito ang lahat ng kailangan nito, habang ang tao ay nasa kawalan ng balanse dahil sila lamang ang mga nilikha na nagdurusa sa masakit na pag-iisip na hindi nila natatanggap ang gusto nilang matanggap. Karagdagan pa rito, ang buong sansinukob ay walang kasamaan samantalang ang tao ay patuloy na nagdurusa sa problema ng kasamaan dahil sa hindi tamang paggamit ng kalayaan ng iba sa kanila.

Ang Paraiso ang tugon sa lahat ng suliraning ito. Ang konsepto ng Paraiso ay nagpapakita na ang tao ay makakakita rin ng lahat ng bagay na natagpuan ng buong sansinukob. Habang tinatanggap ng buong sansinukob ang ninanais nito ngayon sa mundong ito mismo, ang tao naman ay tatanggap ng anumang ninanais niya sa hinaharap sa Paraiso.

Ang Kabilang-buhay ba ay umiiral?